

חזר

לא קיבל את התשובה עבורי אבל לא היה לו זמן לגרש אותי. הזיקס ותיכנס בין כולם, עשה אבל תחתום לי על התחייבות וזאת תמצאו את תמונותי בשערי יום בחוף לארץ.

החל לבחור את בעלי אתן התל- שיהלמו תמונות יהודים העולים ורשלים לפני אלפיים שנה. הבורכים ימים בכיסות צבעוניות, ערביי ואלה שעטפו את גופם בסדינים, ת את כביש ירושלים. שם ירדו ער המתפתלת על רקע גבעות נבי בית-סיריק, כדי שיצלמום עולים

בגנותו בתלבושות המאה עשרים, פדש שהם לא יזכו במצוה זו. ת חלוצית ובלהט משיחי קמו כאיש צו את מחסומי הסדרנים, והסתערו מת בדי הויטה הצבעוניים. בדי פכו לגלימות, פיסות בדי-פסים, הי ציגומות, הפכו לכפיות. אלה שלא חסוף כדים הורידו את חולצותיהם ופיות. מה יש לפני אלפיים שנה בגופיות?

אדם שהביא צרור של גלימות פר ולכל בני משפחתו. ילדה אחת

קלגסי השלמון הזר

כך היתה צריכה להתקבל תמונת העליה-לרגל לירוש- לים, לפני אלפיים שנה. נושאי נשרים רומאיים נוצצים, צופים בתהלוכת עולי-רגל, על רקע הכפרים נבי סמואל (על הגבעה במרכז) ובית-איסקא (על הגבעה משמאל), שניהם נמצאים בשטח ירדן. בתמונה סטאטית מתקבל המחזה יפה, אלא שהתהלוכה סירבה לנוע בסדר הנכון, עם הינתן הסימן.

כך היתה צריכה להתקבל תמונת העליה-לרגל לירוש- לים, לפני אלפיים שנה. נושאי נשרים רומאיים נוצצים, צופים בתהלוכת עולי-רגל, על רקע הכפרים נבי סמואל (על הגבעה במרכז) ובית-איסקא (על הגבעה משמאל), שניהם נמצאים בשטח ירדן. בתמונה סטאטית מתקבל המחזה יפה, אלא שהתהלוכה סירבה לנוע בסדר הנכון, עם הינתן הסימן.

אברה לו. מכיון שנשארה לו גלימה מיותרת ביקשתי ממנו להשאיל לי אותה. הוא בחן אותי במבט אחד ודרש בו במקום: "חמש לירות."

רציתי לומר שהמחיר מוגזם במקצת, אולם מיד כבר צצו תריסר שחקנים אחרים, ש- היו מוכנים לשלם את הסכום כדי להופיע בסרט בלבוש מקורי. עוד נאלצתי להתחכך עם האיש שאני באתי ראשון. לבסוף, מצויד בגלימה חומה בעלת דשים של חוטי זהב. מצאתי לי רצועת יוטה כאזור למתני, פיסת בד פיגמיות ככפיה, ולקחתי מערימת מוטות ההליכה שבצד הדרך מוט שיכול היה לשמש כחורן של סירת מפרש. אמנם קצות מכנסי ביצבצו מתחת לגלימה, וצווארון חולצתי מע- ליה. אבל עכשיו ידעתי שאני נראה כשם שנראו אבותי לפני אלפיים שנה.

★ ★ ★

קוו ואדים, סדרן?

במורד דרר-העפר עמד אחד מסדרני הפועל, חילק פתק לכל ניצב שעבר אותו. תמורת פתק זה אפשר יהיה לקבל אחרי ההסרטה את שכר המשחק — חמש ל"י לילד, עשר ל"י למבוגר. אולם אם האנשים שקבעו שכר זה לא העריכו את מידת כשרונם הקולנועי של אורחי ירושלים, הרי לאורחי ירושלים עצמם לא חסרה הערכה זו. מי שזכה לקבל פתק, חזר להמון שנדחף סביב הסדרן, קיבל פתק נוסף לתשלום נוסף. הסדרן הכין שלושת אלפי כרטיסים. אחרי שעברו אותם כאלף איש, כבר לא נותרו לו כרטיסים. האנשים כמעט וטרפו אותו. הוא ניסה לברוח, אולם בעקבותיו רצי אלפיים אנשי-קדם בגלימות, סדינים, ותרני סירות-מפרש. אילו היה צלב במקום, היו בסח צולבים אותו לצד הדרך.

"מטרה! הצילו!" צעק הסדרן. כמה שוט- רי תנועה הביטו עליו באדישות מהכביש למעלה. איך-שהוא הצליח האיש להיעלם. הניצבים ירדו לשטח הצילומים לחפש אתו שם. קח ואדים סדרן? צעקתי, אבל הוא לא היה פנוי להשיב. שלושת אלפי הניצבים היו מסוודים על קסע דרך של הצי קילומטר. למעלה, על במת עץ, אותה הביא צדת הצלמים האיטלקי מאיטליה, בחששו שאין די עצים בארץ. התקינו את מצלמת 65 המילימטר. למטה חיכו בני יהודה לרומאים, כדי שיוכלו ל- התחיל להקפיל ירושלימה. בינתיים ישבו משפחות שלמות לצד הדרך, אכלו את ארוחת הבוקר. קנאתי (חשך בעמוד 12)

לבינו הזרים

קבוצת קלנטיס רומאים, מורכבת מסדרני הפועל ירושלים וסטו- דנטים למדעי-הרוח מן האוניברסיטה העברית. כמו הלגינות ה- רומאים מתקופת הקיסרות, היו גם הניצבים הרומאים שבאו להסרטה יוצאי שש ארצות שונות.

קול ציון לרומא

מקוליענק העבירו את פקודות הבמאי, מתורגמים ל- עברית וערבית, לפרשים הרומאים. הם ניצטוו עליידי הבמאי להחפץ אל תוך שיירת עולי הרגל, עשו זאת בעדינות רבה מדי, חזרו על תפקידם.

עה מירושלים, שבמקום לזכא הפגנות נטורי-קרתא, לקצין רומאי המדכא עולי-רגל יהודיים, מוצץ בשלווה טרי ההיסטוריה שלצבא הרומאי לא היו ארטיקיס?